Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Ottende Udvidede Afdeling)

3. maj 2018 *

»Dumping – import af vinsyre med oprindelse i Kina – ændring af den endelige antidumpingtold – delvis interimsundersøgelse – annullationssøgsmål – umiddelbart og individuelt berørt – formaliteten – fastsættelse af normalværdien – beregnet normalværdi – ændring af metode – individuel behandling – artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 11, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1225/2009 [nu artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 11, stk. 9, i forordning (EU) 2016/1036] – tidsmæssig tilpasning af virkningerne af en annullation«

I sag T-431/12,

Distillerie Bonollo SpA, Formigine (Italien),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Borgoricco (Italien),

Distillerie Mazzari SpA, Sant'Agata sul Santerno (Italien),

Caviro Distillerie Srl, Faenza (Italien),

Comercial Química Sarasa, SL, Madrid (Spanien),

ved solicitor R. MacLean og advokat A. Bochon,

sagsøgere,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved S. Boelaert og B. Driessen, som befuldmægtigede, først bistået af advokat G. Berrisch og barrister N. Chesaites, derefter af advokat G. Berrisch og endelig af advokat N. Tuominen,

sagsøgt,

støttet af

Europa-Kommissionen først ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, derefter ved França og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede,

og af

* Processprog: engelsk.

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, Changzhou (Kina), ved advokaterne E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma og J. Cornelis,

intervenienter,

angående et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 af 26. juni 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2012, L 182, s. 1),

har

RETTEN (Ottende Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A.M. Collins (refererende dommer), og dommerne M. Kancheva, E. Bieliūnas, R. Barents og J. Passer,

justitssekretær: fuldmægtig C. Heeren,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 17. oktober 2017,

afsagt følgende

Dom

Tvistens baggrund

1 Vinsyre benyttes bl.a. i vin, i andre drikkevarer og som størkningsforsinkende stof i gips. I Den Europæiske Union og i Argentina fremstilles L+-vinsyre af biprodukter fra vinfremstilling, vinbærme, som omdannes til kalciumtartrat og derefter til vinsyre. I Kina fremstilles både L+- og DL-vinsyre på grundlag af benzen, som omdannes til maleinsyreanhydrid, derefter til maleinsyre og endelig til vinsyre. Vinsyre fremstillet ved kemisk syntese har de samme fysiske og kemiske egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål som den, der fremstilles af biprodukter fra vinfremstilling.

2 Den 24. september 2004 blev Europa-Kommissionen forelagt en klage over dumping på vinsyreområdet, som blev indgivet af flere europæiske producenter, herunder Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA og Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA.

3 Den 30. oktober 2004 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2004, C 267, s. 4).

4 De producenter, der havde indgivet klagen, tilkendegav deres synspunkter.

5 Kommissionen foretog kontrolbesøg hos en række europæiske producenter, herunder de tre selskaber, der er omtalt i præmis 2 ovenfor, og Distillerie Bonollo SpA.

6 Den 27. juli 2005 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 1259/2005 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2005, L 200, s. 73, herefter »den midlertidige forordning«).

7 Den 23. januar 2006 vedtog Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 130/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EUT 2006, L 23, s. 1, herefter »den endelige forordning«).

8 Den 27. oktober 2010 modtog Kommissionen efter offentliggørelsen den 4. august 2010 af en meddelelse om det forestående udløb af visse antidumpingforanstaltninger (EUT 2010, C 211, s. 11) en anmodning om indledning af en udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger indgivet af sagsøgerne, Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari og Industria Chimica Valenzana.

9 Den 26. januar 2011 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse og en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2011, C 24, s. 14) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51, herefter »grundforordningen«) (erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21)), og mere præcist til grundforordningens artikel 11, stk. 2 (nu artikel 11, stk. 2, i forordning 2016/1036).

10 Den 9. juni 2011 indgav sagsøgerne en anmodning om en delvis interimsundersøgelse vedrørende Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd og Ninghai Organic Chemical Factory (herefter »de to kinesiske eksporterende producenter«) i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3 (nu artikel 11, stk. 3, i forordning 2016/1036).

11 Den 29. juli 2011 offentliggjorde Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse om indledning af en delvis interimsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne mod import af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2011, C 223, s. 16) i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3.

12 Den 16. april 2012 vedtog Rådet gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2 (EUT 2012, L 110, s. 3).

13 Samme dag fremsendte Kommissionen til sagsøgerne det endelige dokument med oplysninger, som indeholdt de faktiske omstændigheder og grundlæggende betragtninger, på grundlag af hvilke den ville anbefale en ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger.

14 Samme dag sendte sagsøgerne Kommissionen en anmodning om afklaringer vedrørende beregningen af normalværdien.

15 Den 19. april 2012 meddelte Kommissionen sagsøgerne sit svar.

16 Den 25. april 2012 tilsendte sagsøgerne Kommissionen sine bemærkninger til det endelige dokument med oplysninger, idet virksomheden navnlig kritiserede den angivelige ændring af den metode, der var anvendt til at fastsætte normalværdien. Sagsøgerne anmodede desuden om en høring med repræsentanter for Kommissionen.

17 Den 10. maj 2012 tilkendegav sagsøgerne under en høring med repræsentanter for Kommissionen deres indsigelser mod Kommissionens standpunkt. De afgav endvidere supplerende skriftlige bemærkninger den 16. maj og 7. juni 2012.

18 Efter afslutningen af den delvise interimsundersøgelse vedrørende de to kinesiske eksporterende producenter vedtog Rådet den 26. juni 2012 gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 om ændring af gennemførelsesforordning nr. 349/2012 (EUT 2012, L 182, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«).

19 I den anfægtede forordning nægtedes de to kinesiske eksporterende producenter i det væsentlige status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, og den gældende antidumpingtold på produkter fremstillet af disse to kinesiske eksporterende producenter blev forhøjet fra henholdsvis 10,1 til 13,1% og fra 4,7 til 8,3% efter en fastsættelse af normalværdien på grundlag af oplysninger meddelt af en samarbejdsvillig producent i et referenceland, nemlig Argentina.

Retsforhandlinger og parternes påstande

20 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 28. september 2012 har sagsøgerne anlagt den foreliggende sag.

21 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 5. december 2012 har sagsøgerne anmodet om, at sagen udsættes. Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 7. december 2012 har Rådet ligeledes anmodet om, at sagen udsættes.

22 Den 13. december 2012 har formanden for Rettens Første Afdeling imødekommet anmodningen om udsættelse for en periode på to år i henhold til artikel 77, litra c), i Rettens procesreglement af 2. maj 1991.

23 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 31. januar og den 16. maj 2013 har Kommissionen og Changmao Biochemical Engineering fremsat begæring om tilladelse til at intervenere til støtte for Rådets påstande.

24 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 13. november 2014 har sagsøgerne anmodet om, at udsættelsen af sagen opretholdes. Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 19. november 2014 har Rådet udtrykt enighed om denne anmodning.

25 Den 27. januar 2015 har Retten imødekommet anmodningen om udsættelse indtil den 13. april 2015 i henhold til artikel 77, litra c), i Rettens procesreglement af 2. maj 1991.

26 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 18. maj 2015 har sagsøgerne fremsat en supplerende anmodning om udsættelse af sagen. Eftersom Rådet ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 5. juni 2015 imidlertid har fremsat indsigelser mod denne anmodning, har sagen ikke kunnet udsættes på grundlag af artikel 77, litra c), i Rettens procesreglement af 2. maj 1991.

27 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 29. juni 2015 har Rådet rejst en formalitetsindsigelse i overensstemmelse med artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement af 2. maj 1991.

28 Den 22. april 2016 er sagen i medfør af artikel 27, stk. 3, i Rettens procesreglement blevet tildelt en ny refererende dommer i Sjette Afdeling, som ved kendelse af 20. juli 2016 henskød formalitetsindsigelsen til afgørelse i forbindelse med sagens realitet og udsatte afgørelsen om sagsomkostningerne.

29 Ved beslutning af 9. september 2016 og ved kendelse af 15. september 2016 har formanden for Sjette Afdeling givet Kommissionen og Changmao Biochemical Engineering tilladelse til at intervenere, idet han har præciseret, at de, eftersom deres interventionsbegæringer var indgivet efter udløbet af fristen

fastsat i artikel 116, stk. 6, i Rettens procesreglement af 2. maj 1991, kunne fremsætte deres bemærkninger under den mundtlige forhandling på grundlag af den retsmøderapport, som de ville modtage.

30 Som følge af en ændring af sammensætningen af Rettens afdelinger i henhold til artikel 27, stk. 5, i Rettens procesreglement er den refererende dommer blevet tilknyttet Ottende Afdeling, hvortil denne sag følgelig er blevet henvist.

31 Efter forslag fra Ottende Afdeling har Retten i henhold til procesreglementets artikel 28 besluttet at henvise sagen til et udvidet dommerkollegium.

32 Sagsøgerne har i det væsentlige nedlagt følgende påstande:

– Sagen antages til realitetsbehandling.

– Den anfægtede forordning annulleres, mens dens virkninger opretholdes, indtil Rådet vedtager de gennemførelsesforanstaltninger, som Rettens dom måtte medføre.

– Rådet og intervenienterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

33 Rådet har nedlagt følgende påstande:

– Sagen afvises.

– Subsidiært frifindelse.

– Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

34 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Ottende Udvidede Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til Rettens procesreglements artikel 89, stk. 3, litra a), anmodet parterne om at besvare visse skriftlige spørgsmål. Parterne har besvaret spørgsmålene inden for de fastsatte frister.

35 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i retsmødet den 17. oktober 2017.

Retlige bemærkninger

Formaliteten

36 Den af Rådet rejste formalitetsindsigelse er dels støttet på sagsøgernes manglende søgsmålskompetence, dels på deres manglende søgsmålsinteresse.

Søgsmålskompetencen

– Parternes argumenter

37 Rådet har gjort gældende, at den anfægtede forordning blot forhøjer antidumpingtolden på vinsyre fremstillet af to kinesiske eksporterende producenter en anelse uden at ændre andre konklusioner i gennemførelsesforordning nr. 349/2012, såsom andre kinesiske eksporterende producenters dumping, den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, årsagsforbindelsen mellem dumpingen og

skaden og Unionens interesse i at opretholde foranstaltningerne. Rådet har tilføjet, at den anfægtede forordning er et sammensat juridisk instrument. Selv om forordningen indeholder individuelle afgørelser for de to kinesiske eksporterende producenter, udgør den således ifølge Rådet en generel gennemførelsesforanstaltning for sagsøgerne. Hvad angår muligheden for at antage sagen til realitetsbehandling er situationen således grundlæggende forskellig for de eksporterende producenter og producenter i Unionen som sagsøgerne.

38 Rådet har i denne forbindelse anført, at den omstændighed, at sagsøgerne med deres anmodning om en delvis interimsundersøgelse havde udløst vedtagelsen af den anfægtede forordning, ikke er afgørende. Det er Rådets opfattelse, at såfremt anmodningen om fornyet undersøgelse var blevet afvist, kunne sagsøgerne have anfægtet denne afgørelse. Eftersom den delvise interimsundersøgelse blev indledt på sagsøgernes anmodning, er den anfægtede forordning, der følger heraf, en generel gennemførelsesforanstaltning for dem, som de af forskellige grunde ikke kan anfægte.

39 For det første er det Rådets opfattelse, at sagsøgerne ikke er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning, som blot fastsætter en ændret antidumpingtold for de to kinesiske eksporterende producenter. I denne henseende har Rådet tilføjet, at ændringen af satsen på den antidumpingtold, der gælder for de to kinesiske eksporterende producenter, ikke kan skabe retsvirkninger for sagsøgerne, eftersom de ikke betaler antidumpingtold. Selv om ændringen af den pågældende sats kunne påvirke producenterne i Unionen, herunder sagsøgerne, økonomisk, godtgør dette ikke den krævede retsvirkning.

40 Sagsøgerne har ikke en subjektiv ret til, at der indføres en antidumpingtold på et bestemt niveau i forhold til deres konkurrenter. Dels forudsætter indførelsen af en antidumpingtold, at der foreligger en interesse for Unionen. Dels har EU-erhvervsgrenen ikke en subjektiv ret til, at der fastsættes en told på et præcist niveau, eftersom toldens størrelse afhænger af fortrolige oplysninger fra andre parter og følger af en vurdering af komplekse økonomiske, politiske og retlige situationer.

41 For det andet har Rådet gjort gældende, at sagsøgerne ikke er individuelt berørt af den anfægtede forordning. Sagsøgernes situation som producenter af vinsyre svarer til situationen for alle enheder, der udøver virksomhed på vinsyremarkedet i EU. Der skal i denne forbindelse analogt henvises til retspraksis på statsstøtteområdet, som indebærer, at sagsøgerne skal godtgøre, at deres markedsstilling påvirkes væsentligt af den ved den anfægtede forordning indførte ændring af antidumpingtolden. Den omstændighed alene, at en retsakt kan udøve en vis indflydelse på det eksisterende konkurrenceforhold på det relevante marked, og at sagsøgerne befinder sig i et konkurrenceforhold med den af retsakten begunstigede, er ikke tilstrækkelig til, at de kan anses for at være individuelt berørt.

42 Rådet har bestridt sagsøgernes udsagn om, at vinsyreindustrien i Unionen let kunne forsvinde, henset til EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen i den fornyede undersøgelsesperiode.

43 Rådet har endvidere anført, at den omstændighed, at sagsøgerne har deltaget aktivt i den administrative procedure, ikke er tilstrækkelig til, at de kan anses for at være individuelt berørt. Desuden er antidumpingtoldens størrelse ikke støttet på oplysninger fra sagsøgerne, men på oplysninger fremlagt af de to kinesiske eksporterende producenter og af en samarbejdsvillig producent i et referenceland eller på offentligt tilgængelige oplysninger.

44 I denne forbindelse er det Rådets opfattelse, at den omstændighed, at den anfægtede forordning udtrykkeligt omtaler sagsøgerne, er uden betydning.

45 I retsmødet har Kommissionen anført, at den støtter Rådets indsigelser vedrørende sagsøgernes manglende søgsmålskompetence. Som svar på Rettens spørgsmål har Kommissionen imidlertid præciseret, at den omstændighed, at sagsøgerne ikke betaler antidumpingtold, er et blandt flere forhold, der skal tages i betragtning, men som ikke i sig selv er afgørende for at fastslå, om de er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning.

46 Sagsøgerne har bestridt Rådets indsigelser vedrørende deres søgsmålskompetence og har gjort gældende, at de er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning.

– Rettens bemærkninger

47 I henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF kan enhver fysisk eller juridisk person på det grundlag, der er omhandlet i den nævnte artikels stk. 1 og 2, indbringe en klage med henblik på prøvelse af retsakter, der er rettet til vedkommende, eller som berører denne umiddelbart og individuelt, samt af regelfastsættende retsakter, der berører vedkommende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger.

48 Eftersom den anfægtede forordning ikke er rettet til sagsøgerne, skal det først undersøges, om de er umiddelbart og individuelt berørt af denne.

49 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgerne er umiddelbart berørt, kræver denne betingelse i medfør af en hyppigt anvendt formel i retspraksis, for det første, at den anfægtede EU-retsakt umiddelbart skal have indvirkning på sagsøgerens retsstilling, og for det andet, at denne retsakt ikke må overlade et skøn til de adressater, der skal gennemføre den, men at gennemførelsen skal ske helt automatisk og udelukkende i medfør af EU-reglerne uden anvendelse af andre mellemkommende regler (kendelse af 6.9.2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet, T-18/10, EU:T:2011:419, præmis 71, og af 14.1.2015, SolarWorld m.fl. mod Kommissionen, T-507/13, EU:T:2015:23, præmis 40).

50 Eftersom de medlemsstater, der skulle gennemføre den anfægtede forordning, ikke havde en skønsmargen hvad angår antidumpingtoldens sats og pålæggelsen af denne told på de omfattede produkter (jf. i denne retning dom af 12.12.2014, Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet, T-643/11, EU:T:2014:1076, præmis 28 (ikke trykt i Sml.)), er det andet krav nævnt ovenfor i præmis 49 opfyldt.

51 Hvad angår det første af kravene kan det i modsætning til, hvad Rådet og Kommissionen har gjort gældende, ikke tiltrædes, at kravet om en umiddelbar indvirkning på sagsøgernes retsstilling skal fortolkes indskrænkende.

52 Der skal i denne henseende henvises til generaladvokat Kokotts forslag til afgørelse Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (C-583/11 P, EU:C:2013:21, punkt 71), hvorefter annullationssøgsmål anlagt af borgere til prøvelse af EU-retsakter, hvis indvirkninger på sagsøgerne ikke har retlig, men kun faktisk karakter, f.eks. fordi de i deres egenskab af markedsaktører er umiddelbart berørt i konkurrencen med andre markedsaktører, i retspraksis – fuldt ud med rette – gentagne gange blevet antaget til realitetsbehandling.

53 Såfremt Rådets og Kommissionens standpunkt i nærværende sag vedrørende begrebet umiddelbart berørt var korrekt, skulle ethvert søgsmål anlagt af en EU-producent til prøvelse af en forordning om pålæggelse af antidumpingtold nemlig systematisk afvises, og det samme ville gælde for alle sager anlagt af konkurrenter til modtagere af statsstøtte, som Kommissionen havde erklæret forenelig med det indre marked efter en formel undersøgelsesprocedure, og for alle sager anlagt af en konkurrent til prøvelse af en afgørelse, hvorved en fusion erklæres forenelig med det indre marked.

54 Disse typer søgsmål er gentagne gange blevet antaget til realitetsbehandling i retspraksis.

55 For det første fastslog Domstolen på området for antidumping i den sag, der gav anledning til dom af 20. marts 1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, (264/82, EU:C:1985:119, præmis 12-16), som vedrørte en situation, der ligger meget nær den i det foreliggende tilfælde omhandlede, udtrykkeligt, at en sagsøger, som var en europæisk, konkurrerende producent, der mente, at den pålagte antidumpingtold ikke var tilstrækkeligt høj, var umiddelbart berørt af den pågældende forordning. Endvidere blev muligheden for at afvise de sager, som gav anledning til dom af 8. juli 1998, CECOM mod Rådet (T-232/95, EU:T:1998:158), og af 28. oktober 1999, EFMA mod Rådet (T-210/95, EU:T:1999:273), og som var anlagt af europæiske sammenslutninger af producenter til prøvelse af forordninger om pålæggelse af en antidumpingtold, der ifølge disse producenter ikke var tilstrækkelig, hverken rejst af sagsøgte eller af Retten af egen drift.

56 Selv om Retten afviste en sag anlagt af et vist antal EU-producenter, der tilhørte en sammenslutning, som havde indgivet en antidumpingklage over en afgørelse om at acceptere tilsagn afgivet som led i en antidumpingprocedure, skyldtes denne konklusion, at denne afgørelse blev anset for ikke umiddelbart at skabe virkninger for sagsøgerne, hvilke virkninger eventuelt kunne følge af antidumpingforordningen om gennemførelse af disse tilsagn (jf. i denne retning kendelse af 14.1.2015, SolarWorld m.fl. mod Kommissionen, T-507/13, EU:T:2015:23, præmis 48, 52 og 58, stadfæstet ved kendelse af 10.3.2016, SolarWorld mod Kommissionen, C-142/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:163, præmis 24-28), hvilket er meget forskelligt fra det foreliggende tilfælde.

57 For det andet er det på området for statsstøtte mange gange blevet fastslået, at konkurrenter til virksomheder, der har modtaget statsstøtte, var umiddelbart berørt af den kommissionsafgørelse, som erklærede den pågældende støtte forenelig med det indre marked (jf. i denne retning dom af 28.1.1986, Cofaz m.fl. mod Kommissionen, 169/84, EU:C:1986:42, præmis 30, af 27.4.1995, ASPEC m.fl. mod Kommissionen, T-435/93, EU:T:1995:79, præmis 60 og 61, og af 22.10.1996, Skibsværftsforeningen m.fl. mod Kommissionen, T-266/94, EU:T:1996:153, præmis 49). Det skal i denne forbindelse præciseres, at situationen for en konkurrent til modtageren af en støtte og situationen for en konkurrent til den eksporterende producent, hvis produkter er pålagt en angiveligt utilstrækkelig antidumpingtold, i det væsentlige er sammenlignelige med henblik på analysen af betingelsen om at være umiddelbart berørt som led i muligheden for at antage et søgsmål til realitetsbehandling.

58 For det tredje er der talrige eksempler i retspraksis på sager anlagt af konkurrenter til prøvelse af afgørelser, som erklærer fusioner forenelige med det indre marked, hvori betingelsen om at være umiddelbart berørt er blevet anset for opfyldt (dom af 19.5.1994, Air France mod Kommissionen, T-2/93, EU:T:1994:55, præmis 41, af 3.4.2003, BaByliss mod Kommissionen, T-114/02, EU:T:2003:100, præmis 89, og af 30.9.2003, ARD mod Kommissionen, T-158/00, EU:T:2003:246, præmis 60). Det fremgår navnlig af disse sager, at den umiddelbare karakter af påvirkningen af sagsøgerne er blevet anerkendt, selv om de ikke var parter i fusionerne. Eftersom de i disse sager omhandlede afgørelser muliggjorde en øjeblikkelig gennemførelse af fusionen, kunne de medføre en øjeblikkelig ændring af situationen på de berørte markeder. Retten har endvidere fastslået, at for så vidt som der ikke var tvivl om, at parterne i fusionen havde vilje til at gennemføre denne, kunne de virksomheder, som opererede på de berørte markeder, på tidspunktet for den anfægtede afgørelse anse det for givet, at der ville ske en øjeblikkelig eller hurtig ændring af markedet (dom af 4.7.2006, easyJet mod Kommissionen, T-177/04, EU:T:2006:187, præmis 31 og 32).

59 Henset til de ovenstående betragtninger skal det bemærkes, at den anfægtede forordning afsluttede den delvise interimsundersøgelse, som var blevet indledt på sagsøgernes anmodning, ved at ændre den antidumpingtold, der gjaldt for import fra de to kinesiske eksporterende producenter. Ved at indgive en anmodning om en delvis interimsundersøgelse i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3, tilsigtede sagsøgerne nemlig at opnå, at Kommissionen og Rådet vedtog passende foranstaltninger for at opveje den dumping, der havde forårsaget deres tab. Da sagsøgerne gav anledning til den delvise

interimsundersøgelse, og da de foranstaltninger, der blev vedtaget efter afslutningen af denne procedure, skulle opveje det tab, som de havde lidt som konkurrerende producenter, der virker på det samme marked, er de umiddelbart berørt af den anfægtede forordning.

60 Rådets og Kommissionens argumenter kan ikke afkræfte denne konklusion.

61 For det første skal Rådets argument om, at den omstændighed, at ændringen af den gældende antidumpingtold ikke kunne skabe retsvirkninger for sagsøgerne, eftersom de ikke betalte antidumpingtold, forkastes. Denne omstændighed er ikke i sig selv afgørende (jf. i denne retning den ovenfor i præmis 55 nævnte retspraksis), hvilket Kommissionen i øvrigt har medgivet i retsmødet.

62 Det skal desuden, som sagsøgerne med føje har anført, bemærkes, at de to kinesiske eksporterende producenter heller ikke skal betale en sådan told. Denne told betales nemlig af importørerne i Unionen. Endvidere er grundforordningens artikel 12 (nu artikel 12 i forordning 2016/1036), sammenholdt med 16. og 18. betragtning hertil (nu 17. og 19, betragtning til forordning 2016/1036), til hinder for, at de eksporterende producenter påtager sig eller »absorberer« antidumpingtolden.

63 For det andet skal Rådets argument, som Kommissionen har støttet i retsmødet, hvorefter sagsøgerne ikke har en subjektiv ret til, at der indføres en antidumpingtold på et bestemt niveau i forhold til deres konkurrenter, forkastes. Med henblik på at vurdere, om søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, skal det for det første blot undersøges, om sagsøgerne er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning, hvilket er tilfældet af de ovenfor anførte grunde. For det andet skal det bemærkes, at sagsøgerne, som det fremgår af stævningen, ikke har gjort gældende, at de har en subjektiv ret til, at der indføres en antidumpingtold på et bestemt niveau, men blot har foreholdt Rådet og Kommissionen, at de ved beregningen af normalværdien har tilsidesat de regler, der er fastsat i grundforordningen.

64 For det tredje skal Rådets argument, som Kommissionen har støttet i retsmødet, hvorefter sagsøgerne, når Rådet og Kommissionen har accepteret at indlede den delvise interimsundersøgelse, ikke kan bestride udfaldet af denne procedure, ligeledes forkastes. Det fremgår navnlig af formalitetsindsigelsens punkt 16 og af duplikkens punkt 23, at dette argument synes støttet på to betragtninger, nemlig dels at afslutningen af denne procedure ikke kan føre til et resultat, der er mindre gunstigt for EU-erhvervsgrenen, idet antidumpingtolden enten forhøjes eller opretholdes på dens niveau, dels at den ved afslutningen af denne procedure vedtagne retsakt er en foranstaltning med almen gyldighed for sagsøgerne.

65 Dette arguments andet aspekt undersøges som led i bedømmelsen af betingelsen om at være individuelt berørt nedenfor i præmis 74-91. Hvad angår dette arguments første aspekt kan det af to grunde ikke tiltrædes. For det første har Rådet ikke henvist til en retsregel, der er til hinder for, at Rådet selv og Kommissionen beslutter at pålægge en lavere antidumpingtold ved afslutningen af interimsundersøgelsen, hvori de berørte eksporterende producenter i øvrigt kan deltage. Det kan nemlig ikke på forhånd udledes af konklusionerne af den fornyede undersøgelse, som kan føre til anvendelse af en anden metode, om der foreligger ændrede omstændigheder som omhandlet i grundforordningens artikel 11, stk. 9 (nu artikel 11, stk. 9, i forordning 2016/1036), eller om den oprindeligt anvendte metode viser sig at være i strid med grundforordningens artikel 2 (nu artikel 2 i forordning 2016/1036) (jf. i denne retning dom af 8.7.2008, Huvis mod Rådet, T-221/05, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:258, præmis 41 og 42). Såfremt Rådets og Kommissionens standpunkt tiltrædes, ville de for det andet have mulighed for de facto at unddrage sig retsinstansernes prøvelse ved blot at foretage en marginal forhøjelse af antidumpingtolden efter enhver anmodning fra EU-erhvervsgrenen om interimsundersøgelse, selv om den korrekte anvendelse af grundforordningens bestemmelser burde have ført til en betydeligt større forhøjelse. En sådan mulighed må forkastes.

66 For det fjerde må Rådets argumenter, som er støttet på retspraksis, med henblik på at bestride, at sagsøgerne er umiddelbart berørt, forkastes.

67 Rådet har henvist til præmis 75 i kendelse af 6. september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (T-18/10, EU:T:2011:419), hvoraf fremgår, at selv om det ikke kan udelukkes, at et generelt forbud mod markedsføring, der er fastsat i den pågældende forordning, kan medføre virkninger for de personer, hvis virksomhed ligger før eller efter denne markedsføring, forholder det sig ikke desto mindre således, at sådanne virkninger ikke kan anses for at følge umiddelbart af dette forbud. I denne præmis præciseres endvidere, at »[hvad] angår de eventuelle økonomiske konsekvenser af dette forbud bemærkes, at disse virkninger ifølge retspraksis ikke påvirker sagsøgernes retsstilling, men udelukkende deres faktiske situation«.

68 Det fremgår ligeledes af en samlet læsning af præmis 75 i kendelse af 6. september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (T-18/10, EU:T:2011:419), at sagen vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt en forordning om betingelserne for markedsføring af sælprodukter alene skabte umiddelbare virkninger for de personer, der virkede på dette marked, eller om den ligeledes skabte umiddelbare virkninger for situationen for personer, der virkede før dette, såsom jægere, hvilket Retten udelukkede ved at fastslå, at disse eventuelle virkninger var indirekte. Denne fortolkning bekræftes endvidere i punkt 73-75 i generaladvokat Kokotts forslag til afgørelse Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (C-583/11 P, EU:C:2013:21). Følgelig kan Rådet til støtte for sin opfattelse ikke påberåbe sig kendelse af 6. september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (T-18/10, EU:T:2011:419), hvori omstændighederne og problemstillingen var væsentligt forskellige fra det foreliggende tilfælde.

69 Rådet har ligeledes henvist til præmis 40 i kendelse af 7. juli 2014, Group'Hygiène mod Kommissionen (T-202/13, EU:T:2014:664), vedrørende et søgsmål med påstand om annullation af et direktiv. Det fremgår af denne kendelses præmis 36-40, at det var de nationale bestemmelser om gennemførelse af dette direktiv og ikke direktivet, som kunne skabe retsvirkninger for sagsøgerens situation. Retten fastslog i denne sammenhæng, at sagsøgeren ikke kunne påberåbe sig de angivelige økonomiske konsekvenser, der fulgte af direktivet, for at godtgøre, at selskabet var umiddelbart berørt.

70 Det skal fastslås, at omstændighederne og problematikken i kendelse af 7. juli 2014, Group'Hygiène mod Kommissionen (T-202/13, EU:T:2014:664), ikke kan sammenlignes med de i nærværende sag foreliggende. I det foreliggende tilfælde har sagsøgerne ikke anfægtet et direktiv, og der foreligger ikke en national gennemførelsesforanstaltning, der kan påvirke dem umiddelbart. Som Rådet har anerkendt i sit svar på Rettens skriftlige spørgsmål og i retsmødet, indeholder den anfægtede forordning ingen foranstaltning om gennemførelse på nationalt plan i forhold til sagsøgerne. Selv om Rådet har påberåbt sig de betragtninger, der er fremsat for fuldstændighedens skyld i præmis 40 i kendelse af 7. juli 2014, Group'Hygiène mod Kommissionen (T-202/13, EU:T:2014:664), om fraværet af en umiddelbar påvirkning af sagsøgerens retsstilling, følger det ikke desto mindre heraf, at sagsøgerens særlige situation i denne sag ikke kan overføres på den foreliggende tvist, skønt retspraksis, som det er bemærket ovenfor i præmis 52, giver mulighed for at antage annullationssøgsmål, der er iværksat til prøvelse af EU-retsakter, hvis virkning på sagsøgerne i det væsentlige er faktiske virkninger, til realitetsbehandling.

71 Endelig har Rådet nævnt præmis 78, 79 og 87 i dom af 9. juni 2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet (T-276/13, appelleret, EU:T:2016:340), til støtte for sine argumenter om, at sagsøgerne ikke er umiddelbart berørt.

72 Det skal bemærkes, at præmis 75-87 i dom af 9. juni 2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet (T-276/13, appelleret, EU:T:2016:340), vedrørte et andet spørgsmål end det i det foreliggende tilfælde omhandlede. Præmisserne vedrørte navnlig undersøgelsen af den individuelle søgsmålskompetence og dermed uafhængigt af søgsmålskompetencen som repræsentanter for deres medlemmer for to foreninger af amerikanske producenter, hvis produkter var blevet pålagt antidumpingtold. I denne forbindelse fastslog Retten, at de sagsøgende foreninger ikke var individuelt berørt af den antidumpingforordning, der vedrørte deres medlemmers produkter, undtaget hvad angår et anbringende om beskyttelsen af deres processuelle rettigheder som følge af deres egen deltagelse i

antidumpingproceduren. Det følger heraf, at præmis 78, 79 og 87 i dom af 9. juni 2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet (T-276/13, appelleret, EU:T:2016:340), ikke kan støtte Rådets opfattelse.

73 Henset til det ovenstående må det fastslås, at sagsøgerne er umiddelbart berørte af den anfægtede forordning.

74 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgerne er individuelt berørt, fremgår det af retspraksis, at andre personer end en retsakts adressat kun kan gøre gældende, at de er berørt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, hvis retsakten rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som en adressat (dom af 15.7.1963, Plaumann mod Kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223).

75 Hvad nærmere bestemt angår området for antidumping kan det, selv om forordninger om antidumpingtold bedømt i forhold til artikel 263, stk. 4, TEUF efter deres art og rækkevidde er almengyldige, idet de finder anvendelse på de pågældende erhvervsdrivende i al almindelighed, ikke udelukkes, at bestemmelserne berører visse erhvervsdrivende individuelt (jf. i denne retning dom af 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 19).

76 Det følger heraf, at retsakter om indførelse af antidumpingtold, uden at de mister deres regelfastsættende karakter, under visse omstændigheder kan berøre visse erhvervsdrivende individuelt, som følgelig har kompetence til at anlægge en sag med påstand om annullation af disse retsakter (dom af 16.5.1991, Extramet Industrie mod Rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, præmis 14).

77 Det forhold, at visse kategorier af erhvervsdrivende indrømmes ret til at anlægge et annullationssøgsmål til prøvelse af en antidumpingforordning, er dog ikke til hinder for, at andre erhvervsdrivende ligeledes kan være individuelt berørt af en sådan forordning (dom af 16.5.1991, Extramet Industrie mod Rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, præmis 16, og af 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 22). Det skal i denne forbindelse fremhæves, at der ikke findes en udtømmende opregning af kriterier, som sagsøgernes situation skal opfylde, hvilken situation således kan vedrøre eksistensen af en helhed af forhold, der kan udgøre en sådan særlig situation (jf. i denne retning dom af 16.5.1991, Extramet Industrie mod Rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, præmis 17).

78 Med henblik på denne analyse skal der for det første foretages en undersøgelse af sagsøgernes rolle inden for rammerne af antidumpingproceduren og for det andet af deres stilling på det marked, der var berørt af den anfægtede forordning (jf. i denne retning dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 12-15, af 9.6.2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet, T-276/13, appelleret, EU:T:2016:340, præmis 122, og af 9.6.2016, Marquis Energy mod Rådet, T-277/13, ikke trykt i Sml., appelleret, EU:T:2016:343, præmis 84).

79 For det første fremgår det af retspraksis, at sagsøgerens aktive deltagelse i den administrative procedure ved f.eks. en klage, meddelelse af oplysninger, indgivelse af skriftlige bemærkninger eller deltagelse i en høring er et relevant forhold med henblik på at godtgøre, at denne er individuelt berørt (jf. i denne retning dom af 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 24-26, og af 9.6.2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet T-276/13, appelleret, EU:T:2016:340, præmis 123-127).

80 For det andet støtter Unionens retsinstanser sig med henblik på at vurdere påvirkningen af sagsøgerens stilling på markedet på en række forhold, såsom om markedets struktur er koncentreret eller opdelt, sagsøgerens og den pågældende konkurrents stilling på markedet i både absolut og relativ forstand eller omfanget af den omtvistede retsakts påvirkning af sagsøgerens virksomhed (jf. i denne retning dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 15, af 16.5.1991, Extramet Industrie mod Rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, præmis 17, af 9.6.2016, Growth

Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet, T-276/13, appelleret, EU:T:2016:340, præmis 128, og af 9.6.2016, Marquis Energy mod Rådet, T-277/13, ikke trykt i Sml., appelleret, EU:T:2016:343, præmis 90).

81 Det kan af Unionens retsinstansers vurdering af denne række forhold udledes, at jo mere direkte konkurrenceforholdet er mellem sagsøgeren og den pågældende konkurrent, enten fordi antallet af aktive erhvervsdrivende på markedet er begrænset, eller fordi den pågældende virksomhed er sagsøgerens væsentligste konkurrent, og jo større de negative konsekvenser er for sagsøgeren, desto mere er der grundlag for at konkludere, at sagsøgeren er individuelt berørt af den anfægtede retsakt.

82 Det er i lyset af disse betragtninger, at sagsøgernes situation skal undersøges med henblik på at afgøre, om de er individuelt berørt af den anfægtede forordning.

83 Hvad angår deres deltagelse i den administrative procedure, der er et kriterium, som i sig selv hverken er afgørende eller tilstrækkeligt, men som ikke desto mindre er relevant, fremgår det for det første af anden betragtning til den anfægtede forordning, at sagsøgerne gav anledning til den delvise interimsundersøgelse med deres anmodning indgivet den 9. juni 2011 i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Det fremgår endvidere ligeledes af anden betragtning til den anfægtede forordning, at sagsøgerne identificeres heri med navn, hvilket i modsætning til, hvad Rådet har gjort gældende, er et relevant forhold sammen med andre med henblik på at vurdere, om de er individuelt berørt. De har desuden indgivet skriftlige bemærkninger i hvert fald fem gange under interimsundersøgelsen vedrørende afvisningen af at indrømme de to kinesiske eksporterende producenter status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, og Kommissionens metode til beregning af normalværdien. De deltog ligeledes i et møde med repræsentanter for Kommissionen den 10. maj 2012. Endvidere fremgår det af navnlig 39.-41. betragtning til den anfægtede forordning, at der deri udtrykkeligt blev forkastet visse argumenter, som sagsøgerne havde fremsat under den fornyede undersøgelsesprocedure.

84 Det følger heraf, at sagsøgerne deltog aktivt i den administrative procedure og bidrog væsentligt til afviklingen heraf samt til dens resultat.

85 Hvad angår kriteriet om en påvirkning af sagsøgernes stilling på markedet fremgår det for det andet, at selv om traditionel retspraksis på området for antidumping ikke generelt gentager kravet om, at påvirkningen af sagsøgerens stilling på markedet skal være væsentlig, som det er tilfældet inden for statsstøtte, er det anvendte ræsonnement det samme. Sagsøgerne har endvidere ikke fremført nogen principiel grund, der kan begrunde anvendelsen af mindre strenge krav for at antage en sag til realitetsbehandling på området for antidumping, således som de har gjort gældende. Desuden henviser Rettens nyere praksis til kravet om en væsentlig påvirkning af stillingen på markedet (jf. i denne retning dom af 9.6.2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet, T-276/13, appelleret, EU:T:2016:340, præmis 122 og 128, og af 9.6.2016, Marquis Energy mod Rådet, T-277/13, ikke trykt i Sml., appelleret, EU:T:2016:343, præmis 84 og 90). Følgelig er Rådets argument om, at det tilkommer sagsøgerne at godtgøre, at deres stilling på markedet er blevet påvirket i væsentligt omfang, begrundet.

86 Hvad angår betingelsen om en væsentlig påvirkning af sagsøgernes stilling på markedet, henset til omstændighederne i den foreliggende sag, skal det først bemærkes, at Rådet selv har anerkendt, at den anfægtede forordning ikke rejser tvivl om konklusionerne i forordning nr. 349/2012 om, at der foreligger en væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, samt at der er årsagsforbindelse mellem importen med oprindelse i Kina, herunder importen fra de to kinesiske eksporterende producenter, og denne skade. Disse konklusioner, som parterne i øvrigt ikke har bestridt, er vigtige med henblik på at godtgøre, om sagsøgerne var individuelt berørt af den anfægtede forordning, som tilsigtede at vedtage passende antidumpingforanstaltninger.

87 Sagsøgerne har mere specifikt gjort gældende, at deres produktion udgør 73% af EU-erhvervsgrenens produktion af vinsyre, hvilket Rådet og Kommissionen ikke har bestridt. I retsmødet har Kommissionen anført, at EU-erhvervsgrenen havde en markedsandel på 44% i 2012. Sagsøgerne har i retsmødet ligeledes gjort gældende, at de væsentligste producenter i EU-erhvervsgrenen var repræsenteret blandt sagsøgerne, herunder den største producent, nemlig Distillerie Mazzari, hvilket Kommissionen ikke har bestridt. Det fremgår desuden af sagsøgernes skriftlige indlæg og af 58. betragtning til gennemførelsesforordning nr. 349/2012, at det relevante marked kendetegnes ved et lavt antal producenter i EU, og at det således er relativt koncentreret.

88 Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at de som konkurrenter til de to kinesiske eksporterende producenter er påført alvorlige negative virkninger af dumpingen, navnlig tab af markedsandele og et fald i beskæftigelsen på 28%, og at en sådan praksis risikerer at få dem til at forsvinde. Selv om Rådet har bestridt den angivelige risiko for, at sagsøgerne forsvinder, skal det fastslås, at 75. og 77. betragtning til gennemførelsesforordning nr. 349/2012, der blev vedtaget blot to måneder inden den anfægtede forordning, omtaler, at EU-producenternes markedsandel er faldet med mere end syv procentpoint mellem 2007 og 2010, samt at beskæftigelsesniveauet er faldet med 28% i samme periode. Endvidere anføres det i 80. betragtning til gennemførelsesforordning nr. 349/2012, at EU-erhvervsgrenen fortsat var sårbar over for de skadevoldende virkninger af dumping. Det kan følgelig ikke benægtes, at sagsøgerne oplevede de alvorlige negative virkninger af den dumping, som søgtes ophævet med den anfægtede forordning. Desuden fremgår det af 62. betragtning til gennemførelsesforordning nr. 349/2012, at importmængden af det pågældende produkt til Unionen fra de kinesiske eksporterende producenter, som er underlagt antidumpingforanstaltninger, nåede en markedsandel på mere end 12% i 2010, hvilket er betydeligt.

89 I retsmødet har Kommissionen gjort gældende, at der ikke kan tages hensyn til betragtningerne om Changmao Biochemical Engineering, der var til stede i retsmødet, med henblik på at undersøge, om sagsøgernes stilling på markedet var væsentligt påvirket. Dette argument kan af flere grunde ikke godtages. Det skal først bemærkes, at den anfægtede forordning tilsigtede at vedtage en passende antidumpingtold for at opveje den dumping, der var knyttet til importen af produkter fra Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factory. Endvidere fandt importen af produkter fra Changmao Biochemical Engineering rent faktisk sted. På tidspunktet for sagens anlæggelse var der intet til hinder for at tage hensyn til betragtninger vedrørende Changmao Biochemical Engineering med henblik på at godtgøre, at sagsøgerne var individuelt berørt. Det skal endvidere bemærkes, at Retten ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), annullerede den anfægtede forordning, alene fordi Changmao Biochemical Engineerings ret til forsvar var blevet tilsidesat. Som anført nedenfor i præmis 105-113, har sagsøgerne ligeledes en søgsmålsinteresse med henblik på at undgå, at de foreholdte ulovligheder ikke gentager sig i fremtiden, bl.a. som led i den påtænkte opretholdelse af antidumpingtolden.

90 Det skal bemærkes, at Kommissionen den 19. april 2017 i *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggjorde en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2017, C 122, s. 8) i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2. Det fremgår heraf, at Rådet og Kommissionen tilsigter at opretholde antidumpingtolden vedrørende produkter fra alle de omhandlede eksporterende producenter, herunder Changmao Biochemical Engineering.

91 Henset til det ovenstående skal det fastslås, at sagsøgerne har særlige egenskaber som konkurrenter til de to kinesiske eksporterende producenter og befinder sig i en faktisk situation, der kendetegner og identificerer dem på en måde, der svarer til adressaterne for den anfægtede forordning.

92 Eftersom den anfægtede forordning ikke pålægger sagsøgernes produkter antidumpingtold, kan denne forordning endvidere principielt ikke medføre gennemførelsesforanstaltninger på nationalt plan i forhold til sagsøgerne, til forskel for situationen for den eksporterende producent eller importør af produkter, der er pålagt antidumpingtold (jf. i denne retning kendelse af 21.1.2014, Bricmate mod

Rådet, T-596/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:53, præmis 71-73). Det følger heraf, at sagsøgerne principielt ikke har alternative metoder på nationalt plan med henblik på at gøre en angivelig ulovlighed af den anfægtede forordning gældende.

93 Selv om en sådan omstændighed ikke fører til, at der ses bort fra den betingelse om at være individuelt berørt, som udtrykkeligt er fastsat i EUF-traktaten, skal det bemærkes, at betingelsen om, at en person kun kan anlægge en sag til prøvelse af en forordning, såfremt den ikke alene berører ham umiddelbart, men også individuelt, skal fortolkes i lyset af princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse under hensyntagen til de forskellige omstændigheder, som kan individualisere en sagsøger (jf. i denne retning dom af 25.7.2002, Unión de Pequeños Agricultores mod Rådet, C-50/00 P, EU:C:2002:462, præmis 44, af 1.4.2004, Kommissionen mod Jégo-Quéré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, præmis 36, og af 28.4.2015, T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen, C-456/13 P, EU:C:2015:284, præmis 44).

94 På baggrund af samtlige ovenstående forhold må det fastslås, at sagsøgerne er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning som omhandlet i artikel 263, stk. 4, andet sætningsled, TEUF.

95 Henset til denne konklusion skal Retten ikke tage stilling til sagsøgernes søgsmålsinteresse i medfør af artikel 263, stk. 4, tredje sætningsled, TEUF vedrørende muligheden for at antage et søgsmål anlagt til prøvelse af en regelfastsættende retsakt, som vedrører sagsøgeren umiddelbart, og som ikke indebærer gennemførelsesforanstaltninger, til realitetsbehandling, hvilke spørgsmål sagens parter har udtalt sig om i deres svar på Rettens skriftlige spørgsmål og i retsmødet.

Søgsmålsinteressen

– *Parternes argumenter*

96 Rådet har gjort gældende, at sagsøgerne ikke har en interesse i, at den anfægtede forordning annulleres, idet denne annullation indebærer, at den lavere antidumpingtold, der blev indført ved gennemførelsesforordning nr. 349/2012, finder anvendelse med tilbagevirkende kraft fra datoen for den anfægtede forordnings ikrafttrædelse.

97 Rådet har tilføjet, at betingelserne for at opretholde virkningerne af den anfægtede forordning i medfør af artikel 264, stk. 2, TEUF ikke er opfyldt. Der skal navnlig tages hensyn til interesserne for de importører, der skal betale ulovlig antidumpingtold indtil vedtagelsen af en ny forordning.

98 Som svar på Rettens skriftlige spørgsmål om konsekvenserne af dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), har Rådet gjort gældende, at den foreliggende tvist er blevet uden genstand hvad angår den antidumpingtold, der er pålagt Changmao Biochemical Engineerings produkter. Genstanden for den foreliggende tvist er således begrænset til den antidumpingtold, der er pålagt produkter fra Ninghai Organic Chemical Factory.

99 Hvad angår søgsmålsinteressen har Kommissionen i retsmødet gjort gældende, at de foreholdte ulovligheders art ikke var sådan, at de kunne gentage sig i fremtiden uafhængigt af omstændighederne i den foreliggende sag, jf. dom af 15. december 2016, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet (T-199/04 RENV, ikke trykt i Sml., appelleret, EU:T:2016:740). De foreholdte ulovligheder er i virkeligheden snævert forbundet med sagens omstændigheder.

100 Sagsøgerne har bestridt indsigelserne om deres søgsmålsinteresse.

– *Rettens bemærkninger*

101 Ifølge fast retspraksis kan et annullationssøgsmål, der anlægges af en fysisk eller juridisk person, kun antages til realitetsbehandling, såfremt sagsøgeren har en retlig interesse i, at den pågældende retsakt annulleres (jf. dom af 20.6.2001, Euroalliages mod Kommissionen, T-188/99, EU:T:2001:166, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis). Dette forudsætter, at søgsmålet med sit resultat kan tilføre sagsøgeren en fordel (jf. dom af 17.4.2008, Flaherty m.fl. mod Kommissionen, C-373/06 P, C-379/06 P og C-382/06 P, EU:C:2008:230, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

102 I det foreliggende tilfælde har sagsøgerne ikke nedlagt påstand om pålæggelse af en højere antidumpingtold med tilbagevirkende kraft, men om, at den told, der følger af den anfægtede forordning, erstattes fra vedtagelsesdatoen med en eventuel ny forordning fra Rådet. I modsætning til, hvad Rådet har gjort gældende, kan det følgelig ikke konkluderes, at sagsøgernes påstand ser bort fra tvingende retssikkerhedsmæssige hensyn vedrørende samtlige de interesser af såvel offentlig som privat karakter, der gør sig gældende (jf. i denne retning dom af 8.9.2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, præmis 66).

103 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at når sagen ikke drejer sig om ophævelse af virkningerne af den anfægtede retsakt, men om, at den erstattes med en strengere foranstaltning, som indebærer pålæggelse af en højere antidumpingtold, kan Unionens retsinstanser anvende muligheden i henhold til artikel 264, stk. 2, TEUF for at opretholde den ved den anfægtede forordning indførte antidumpingtold, indtil de kompetente institutioner har gennemført de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger (dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 32; jf. ligeledes analogt dom af 29.6.2000, Medici Grimm mod Rådet, T-7/99, EU:T:2000:175, præmis 55).

104 På denne baggrund har sagsøgerne en interesse i at nedlægge en påstand om annullation af den anfægtede forordning, hvilket kan tilføre dem en fordel. Rådets argument skal derfor forkastes.

105 Hvad angår spørgsmålet om konsekvenserne af dommen af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), er parterne, som det fremgår af deres svar på Rettens skriftlige spørgsmål, enige om, at den foreliggende tvist ikke er blevet helt uden genstand som følge af denne dom, for så vidt som Rådet ikke har bestridt, at den foreliggende tvist har bevaret sin genstand hvad i hvert fald angår anvendelsen af den anfægtede forordning på Ninghai Organic Chemical Factorys produkter.

106 Den anfægtede forordning er nemlig alene blevet annulleret hvad angår Changmao Biochemical Engineering, og den er således stadig gyldig i fuld udstrækning hvad angår produkter fra den anden berørte eksporterende producent, nemlig Ninghai Organic Chemical Factory. Den blev endvidere annulleret som følge af en tilsidesættelse af retten til forsvar.

107 Ifølge retspraksis kan en procedure med henblik på erstatning af en annulleret retsakt, når en retsakt annulleres som følge af en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, principielt genoptages, netop hvor denne ulovlighed indtrådte (jf. i denne retning dom af 15.10.2002, Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl. mod Kommissionen, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P – C-252/99 P og C-254/99 P, EU:C:2002:582, præmis 45 og 73).

108 Det fremgår ligeledes af retspraksis, at en sagsøger kan bevare interessen i at nedlægge påstand om annullation af en retsakt fra en EU-institution for at forhindre, at den ulovlighed, som denne angiveligt er behæftet med, gentager sig i fremtiden (dom af 7.6.2007, Wunenburger mod Kommissionen, C-362/05 P, EU:C:2007:322, præmis 50, og af 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise og Shanghai Adeptech Precision mod Rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, præmis 48).

109 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at sagsøgerne som led i dette søgsmål af flere grunde har anfægtet den metode, som Rådet og Kommissionen valgte i den anfægtede forordning, med henblik på at beregne normalværdien og dermed dumpingmarginen, hvilken metode kan gentages i fremtiden, bl.a. hvad angår importen af vinsyre med oprindelse i Kina.

110 Følgelig skal Kommissionens argument udledt af dommen af 15. december 2016, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet (T-199/04 RENV, ikke trykt i Sml., appelleret, EU:T:2016:740), om, at de i det foreliggende tilfælde foreholdte uregelmæssigheder er snævert forbundet med sagens omstændigheder og ikke kan gentages uafhængigt af denne, forkastes. For det første kan anvendelsen af en urigtig metode til beregning af normalværdien gentages i fremtiden uafhængigt af omstændighederne i den foreliggende sag. For det andet er det afgørende forhold, som er nævnt i dom af 15. december 2016, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet (T-199/04 RENV, ikke trykt i Sml., appelleret, EU:T:2016:740), den omstændighed, at uregelmæssighederne kan gentages i fremtiden, selv om den anfægtede retsakt ikke længere skaber virkninger, og ikke, at denne mulighed foreligger uafhængigt af omstændighederne i sagen.

111 Som anført ovenfor i præmis 90, offentliggjorde Kommissionen den 19. april 2017 en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af vinsyre med oprindelse i Kina.

112 Det følger heraf, at Kommissionen nu påtænker at opretholde de foranstaltninger, der følger af den anfægtede forordning, og som fortsat er gældende hvad angår produkter fra Ninghai Organic Chemical Factory, uden at dette påvirker muligheden for at træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på at afhjælpe den tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, der blev fastslået vedrørende Changmao Biochemical Engineering ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372).

113 På baggrund af samtlige ovenstående betragtninger har sagsøgerne bevaret deres søgsmålsinteresse. Følgelig kan sagen antages til realitetsbehandling.

Realiteten

114 Til støtte for deres søgsmål har sagsøgerne fremsat fem anbringender, hvoraf det første vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 9, som følge af en ændring af den metode, der er blevet anvendt til at beregne normalværdien, det andet vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a) [nu artikel 2, stk. 7, litra a), i forordning 2016/1036], sammenholdt med grundforordningens artikel 2, stk. 1-3 (nu artikel 2, stk. 1-3, i forordning 2016/1036), som følge af anvendelsen af en beregnet normalværdi frem for de faktiske, nationale salgspriser i et referenceland, det tredje vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 3, ved beregningen af normalværdien på grundlag af omkostningerne i et andet land end referencelandet, det fjerde vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 3, ved beregningen af normalværdien under anvendelse af et råstof, som ikke var ligeværdigt, og det femte vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar og af begrundelsespligten.

Det første anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 9

– Parternes argumenter

115 Med det første anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede forordning er i strid med grundforordningens artikel 11, stk. 9, for så vidt som Rådet har ændret den metode, der er anvendt til at beregne normalværdien, uden at dette er begrundet i ændrede forhold. Sagsøgerne har navnlig kritiseret, at der i den anfægtede forordning er foretaget en beregning af en normalværdi frem for en anvendelse af faktiske nationale salgspriser.

116 Selv om sagsøgerne har anerkendt, at det var uundgåeligt at ændre metoden for de to kinesiske eksporterende producenter, som ikke længere var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ved at anvende et referenceland, er det deres opfattelse, at Rådet skulle have støttet sig på de faktiske nationale salgspriser i referencelandet, som denne institution under den oprindelige undersøgelse gjorde for de eksporterende producenter, der ikke anmodede om status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.

117 Rådet har, støttet af Kommissionen, bestridt sagsøgernes argumenter hvad angår dette anbringende.

118 Rådet har mere præcist anført, at de to kinesiske eksporterende producenter under den oprindelige undersøgelse ikke havde status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, og at normalværdien følgelig blev fastsat på grundlag af deres faktiske nationale salgspriser i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b) [nu artikel 2, stk. 7, litra b), i forordning 2016/1036]. Det er Rådets opfattelse, at den metode, der under den oprindelige undersøgelse var blevet anvendt for de to kinesiske eksporterende producenter, ikke længere kunne anvendes, eftersom det i den anfægtede forordning blev fastslået, at betingelserne for at indrømme dem status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ikke længere var opfyldt, og at normalværdien derfor skulle beregnes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a). Grundforordningens artikel 11, stk. 9, finder derfor ikke anvendelse i det foreliggende tilfælde.

119 Ifølge Rådet har sagsøgerne reelt gjort gældende, at der i den anfægtede forordning burde være anvendt den samme metode for de to kinesiske eksporterende producenter som den metode, der blev anvendt under den oprindelige undersøgelse i forhold til andre eksporterende producenter, som ikke havde samarbejdet. Det er Rådets opfattelse, at dette argument skal forkastes, idet grundforordningens artikel 11, stk. 9, vedrører anvendelsen af den samme metode på den samme økonomiske enhed under den oprindelige undersøgelse og den genoptagede undersøgelse. Rådet har følgelig bestridt argumentet om, at der skulle være foretaget en enkelt undersøgelse for alle udførsler af det pågældende produkt med oprindelse i Kina. I virkeligheden anvendes mange metoder samtidigt under en undersøgelse på baggrund af hver eksporterende producents særlige situation, alt efter om de har været omfattet af stikprøven, og om de har samarbejdet eller ej.

120 Desuden ville sagsøgernes fortolkning ophæve enhver sondring mellem samarbejdsvillige eksporterende producenter og eksporterende producenter, der ikke har samarbejdet, hvilket er i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling.

121 Rådet har endvidere anført, at de to kinesiske eksporterende producenters dumpingmarginer under den oprindelige undersøgelse blev beregnet på grundlag af oplysninger om den syntetiske produktionsmetode. Sagsøgernes fortolkning fører til, at beregningen af normalværdien for første gang skal støttes på oplysninger om den naturlige produktionsmetode, hvorimod eksportprisen fortsat beregnes på grundlag af oplysninger om den syntetiske produktionsmetode, hvilket fordrejer sammenligningen.

122 Endelig har Rådet henvist til den forpligtelse til at foretage en rimelig sammenligning, som følger af grundforordningens artikel 11, stk. 9, sammenholdt med artikel 2, stk. 10 og 11 (nu artikel 2, stk. 10 og 11, i forordning 2016/1036). Selv om det medgives, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, vedrører sammenligningen mellem normalværdien og eksportprisen, indebærer denne bestemmelse ligeledes, at det skal sikres, at beregningen af normalværdien således foretages på en måde, der giver mulighed for, at den senere sammenligning er rimelig. I det foreliggende tilfælde ville det, henset til forskellene i produktionsprocesserne i Argentina og Kina, have været urimeligt at lægge den argentinske producents faktiske salgspriser til grund.

– Rettens bemærkninger

123 Med det første anbringende har sagsøgerne i det væsentlige foreholdt Rådet, at det beregnede den normalværdi, der blev anvendt til beregningen af de to kinesiske eksporterende producenters dumpingmargen, frem for at anvende de faktiske nationale salgspriser i et referenceland, som det gjorde for de producenter, som under den oprindelige undersøgelse blev indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. Ifølge sagsøgerne er en sådan fremgangsmåde i strid med grundforordningens artikel 11, stk. 9.

124 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at reglerne for beregning af normalværdien er fastlagt i grundforordningens artikel 2, stk. 1-7 (nu artikel 2, stk. 1-7, i forordning 2016/1036). For import med oprindelse i et land uden markedsøkonomi, som på tidspunktet for indledningen af undersøgelsen var medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO), fastsættes normalværdien principielt efter den konkrete metode, der er foreskrevet i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a). Ifølge denne metode fastsættes normalværdien bl.a. på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi, dvs. et referenceland.

125 I medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), fastsættes normalværdien hvad angår import fra et land uden markedsøkonomi undtagelsesvis i overensstemmelse med denne forordnings artikel 2, stk. 1-6, når det er godtgjort, at de markedsøkonomiske principper er fremherskende for denne producent eller disse producenter (jf. i denne retning dom af 28.10.2004, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, T-35/01, EU:T:2004:317, præmis 50, og af 26.9.2012, LIS mod Kommissionen, T-269/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:474, præmis 39). Det skal bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, indeholder regler, der finder anvendelse på fastsættelsen af normalværdien for import med oprindelse i lande med markedsøkonomi.

126 I henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 9, anvender Kommissionen desuden i alle genoptagede undersøgelser eller under forudsætning af uændrede omstændigheder den samme metode, som blev benyttet i den undersøgelse, der resulterede i indførslen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til grundforordningens artikel 2.

127 Det fremgår af grundforordningens artikel 11, stk. 9, at EU-institutionerne i almindelighed som led i en genoptaget undersøgelse skal anvende den samme metode, herunder sammenligne eksportprisen med normalværdien, som den metode, der blev anvendt ved den oprindelige undersøgelse, der førte til pålæggelsen af tolden. I denne bestemmelse fastsættes en undtagelse, der giver institutionerne mulighed for at anvende en anden metode end den, der blev anvendt under den oprindelige undersøgelse, for så vidt som omstændighederne er ændrede. Det fremgår af den samme bestemmelse, at den anvendte metode skal være i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2 (dom af 8.7.2008, Huvis mod Rådet, T-221/05, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:258, præmis 41 og 42).

128 Det er i lyset af disse principper, at den foreliggende sag skal undersøges.

129 Det fremgår af 18.-28. betragtning til den midlertidige forordning og af 13. betragtning til den endelige forordning, at Kommissionen under den oprindelige undersøgelse hvad angår de to kinesiske eksporterende producenter, som havde godtgjort, at de markedsøkonomiske betingelser var fremherskende for dem, og som derfor var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, beregnede normalværdien i medfør af reglerne i grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, navnlig på grundlag af den faktiske, nationale salgspris, som hver eksporterende producent havde faktureret. Hvad angår de eksporterende producenter, som ved den oprindelige undersøgelse ikke var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, følger det af 29.-34. betragtning til den midlertidige forordning og af 13. betragtning til den endelige forordning, at normalværdien blev fastsat på grundlag af oplysninger fra producenten i referencelandet, navnlig priser betalt på det nationale argentinske marked, i medfør af reglerne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).

130 Ifølge 15.-21. betragtning til den anfægtede forordning blev de to kinesiske eksporterende producenter under den fornyede undersøgelse nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. Af denne grund kunne normalværdien ikke længere fastsættes på grundlag af hver af de to kinesiske eksporterende producenters egentligt fakturerede nationale salgspris i medfør af reglerne fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 1-6. Som sagsøgerne har anerkendt, udgør dette ikke i sig selv en ændring af metoden, der er i strid med grundforordningens artikel 11, stk. 9.

131 Det fremgår af 27.-29. betragtning til den anfægtede forordning, at normalværdien for de to kinesiske eksporterende producenter ved den fornyede undersøgelse i det væsentlige blev beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne i Argentina og ikke ved anvendelse af de nationale salgspriser i dette land.

132 I modsætning til, hvad Rådet har gjort gældende, udgør dette en ændring af metoden som omhandlet i grundforordningens artikel 11, stk. 9. Ifølge denne bestemmelse anvender Kommissionen i alle genoptagede undersøgelser »de samme metoder, som blev benyttet i den undersøgelse, der resulterede i indførslen af den pågældende told«. I det foreliggende tilfælde blev normalværdien for de eksporterende producenter, som ikke var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ved den oprindelige undersøgelse beregnet på grundlag af de nationale argentinske salgspriser, hvorimod den under den genoptagede undersøgelse for de to kinesiske eksporterende producenter, der ikke længere var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, i det væsentlige blev beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne i Argentina. Det skal i denne forbindelse fremhæves, at ordlyden af grundforordningens artikel 11, stk. 9, henviser til, at der ved den oprindelige undersøgelse og den genoptagede undersøgelse anvendes samme metode. I modsætning til, hvad Rådet har gjort gældende, kræver denne bestemmelse således ikke blot, at den samme metode anvendes på samme økonomiske enhed.

133 Det er indlysende, at der kan anvendes forskellige metoder til at beregne normalværdien for eksporterende producenter, der, eftersom de befinder sig i forskellige situationer, er omfattet af forskellige bestemmelser i grundforordningen. Dette gælder f.eks. for eksporterende producenter, der er indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, og de eksporterende producenter, der ikke er indrømmet denne status. I henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 9, er EU-institutionerne således principielt forpligtede til at anvende den samme metode til beregning af normalværdien for eksporterende producenter, som ikke er indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, under den oprindelige undersøgelse og den genoptagede undersøgelse, medmindre omstændighederne er ændret, eller den oprindeligt anvendte metode har vist sig at være i strid med grundforordningens artikel 2.

134 I det foreliggende tilfælde henviser den anfægtede forordning ikke til en ændring af omstændighederne. Selv om det i 27. betragtning til den anfægtede forordning præciseres, at valget af den anvendte metode følger af forskellene mellem produktionsmetoderne af vinsyre i Argentina og Kina, nemlig

henholdsvis den naturlige metode og den syntetiske metode, fandtes disse forskelle og var, som sagsøgerne med føje har gjort gældende, allerede kendt på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse.

135 Det skal bemærkes, at Rådet i sine skriftlige indlæg har gjort gældende, at sammenligningen mellem på den ene side normalværdien beregnet på grundlag af de nationale salgspriser i Argentina, der således er støttet på oplysninger om den naturlige produktionsmetode, og på den anden side de to kinesiske eksporterende producenters eksportpris vedrørende den syntetiske produktionsmetode er fordrejet og dermed urimelig. Rådet har, adspurgt om rækkevidden af dette argument i retsmødet, gjort gældende, at en sådan metode til beregning af antidumpingtolden er i strid med grundforordningens artikel 2.

136 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det ikke i den anfægtede forordning anføres, at den oprindelige metode viste sig at være i strid med grundforordningens artikel 2, hvilket i øvrigt bekræftes ved, at den gældende antidumpingtold for de andre eksporterende producenter stadig er støttet på den normalværdi, der blev fastsat efter den oprindelige metode. Såfremt Rådets opfattelse tiltrædes, ville dette medføre, at anvendelsen af denne metode på de andre eksporterende producenter, hvis told fortsat er fastsat på grundlag af denne metode, er ulovlig. Det skal fastslås, at Rådet og Kommissionen på ingen måde har ændret den antidumpingtold, der gælder for de andre eksporterende producenter, efter vedtagelsen af den midlertidige forordning.

137 Det skal endvidere fastslås, at dette argument ikke er velbegrundet, henset til, at vinsyre fremstillet ved kemisk syntese har de samme egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål som den, der fremstilles af biprodukter fra vinfremstilling, som det er anført ovenfor i præmis 1. Sammenligningen mellem den normalværdi, der er beregnet på grundlag af oplysninger om den naturlige produktionsmetode, og eksportpriserne ud fra oplysninger om den syntetiske produktionsmetode synes derfor ikke at være i strid med grundforordningens artikel 2.

138 Det skal tilføjes, at Rådet ikke kan begrunde en ændring af metoden ved blot at indtage det standpunkt, at den ved den anfægtede forordning anvendte metode er mere passende. Ifølge retspraksis er det således ikke tilstrækkeligt, at en ny metode er mere passende end den tidligere, når denne stadig er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2 (dom af 8.7.2008, Huvis mod Rådet, T-221/05, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:258, præmis 50).

139 Endelig skal Rådets argument om, at sagsøgernes fortolkning ville ophæve enhver sondring mellem samarbejdsvillige eksporterende producenter og dem, der ikke har samarbejdet, forkastes. Det fremgår af 22. betragtning til den anfægtede forordning, at de to samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter, der opfylder de betingelser, der er fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 5 (nu artikel 9, stk. 5, i forordning 2016/1036), er blevet indrømmet individuel behandling. Til forskel fra de eksporterende producenter, der ikke har samarbejdet, er de således omfattet af en individuel antidumpingtold baseret på deres respektive eksportpriser.

140 Endvidere følger det af retspraksis, at en individuel antidumpingtold i medfør af grundforordningens artikel 9, stk. 5, normalt beregnes ved en sammenligning mellem den normalværdi, der gælder for samtlige eksporterende producenter, og vedkommende producents individuelle eksportpriser (jf. i denne retning dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 130, og af 26.11.2015, Giant (China) mod Rådet, T-425/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:896, præmis 47). Følgelig skal det argument, som Rådet og Kommissionen har fremsat i retsmødet, om at se bort fra det første anbringende på grundlag af grundforordningens artikel 9, stk. 5, forkastes.

141 Det skal nemlig bemærkes, at det er logisk, at normalværdien er forskellig for hver eksporterende producent, når disse indrømmes status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, eftersom normalværdien beregnes på grundlag af deres respektive oplysninger. Derimod er der ikke grundlag for, at normalværdien er forskellig i tilfælde med flere

eksporterende producenter, som har fået nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, eftersom beregningerne af normalværdien i disse tilfælde er støttet på oplysninger fra et referenceland og således er uafhængige af deres respektive oplysninger. I det sidstnævnte tilfælde kan en eksporterende producent fortsat anmode om individuel behandling, hvilket indebærer, at der beregnes en individuel dumpingmargen ved at sammenligne den normale værdi, der er den samme for alle, med vedkommendes egne eksportpriser i stedet for at sammenligne normalværdien med erhvervsgrenens eksportpriser.

142 På baggrund af det ovenstående skal det første anbringende tiltrædes. Følgelig skal den anfægtede forordning annulleres.

143 Det er derfor ufornødent for Retten at undersøge sagsøgernes øvrige anbringender.

Påstanden om opretholdelse af virkningerne af den anfægtede forordning

– *Parternes argumenter*

144 Såfremt der gives medhold i annullationssøgsmålet, har sagsøgerne nedlagt påstand om, at Retten opretholder virkningerne af den anfægtede forordning, indtil Rådet vedtager passende foranstaltninger til at opfylde Rettens dom, jf. artikel 264, stk. 2, TEUF. I denne henseende har sagsøgerne gjort gældende, at den blotte annullation af den anfægtede forordning ville stille dem i en endnu mere vanskelig situation, eftersom de ville blive udsat for dumping fra de to kinesiske eksporterende producenter, indtil Rådet vedtager gennemførelsesforanstaltninger. De har præciseret, at deres søgsmål ikke tilsigter annullation af alle den anfægtede forordnings virkninger, men snarere en rettelse af denne. Der er således ikke grundlag for at give de to kinesiske eksporterende producenter en uberettiget fordel.

145 Det er Rådets opfattelse, at sagsøgerne ikke har godtgjort, at betingelserne for at anvende artikel 264, stk. 2, TEUF var opfyldt i det foreliggende tilfælde. Rådet har navnlig bemærket, at der skal tages hensyn til alle de berørte interesser, især interesserne for de importører, der skal betale den ulovlige antidumpingtold, indtil institutionerne handler. Sagsøgerne har endvidere ikke godtgjort, at der foreligger væsentlige retssikkerhedsmæssige grunde til at opretholde virkningerne af den anfægtede forordning.

– *Rettens bemærkninger*

146 Henset til annullationen ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), kan sagsøgernes påstand ikke tiltrædes for så vidt angår Changmao Biochemical Engineering. Denne påstand kan imidlertid tiltrædes hvad angår Ninghai Organic Chemical Factory.

147 Det skal i denne henseende bemærkes, at formålet med søgsmålet ikke er ophævelse af den antidumpingtold, der følger af den anfægtede forordning, men at den erstattes med en strengere foranstaltning, som indebærer en højere antidumpingtold ved eventuelt at anvende en anden beregningsmetode. Eftersom den blotte annullation af den anfægtede forordning kunne skade Unionens generelle politik vedrørende antidumping, skal den antidumpingtold, der følger af den anfægtede forordning, for at sikre effektiviteten af sådanne foranstaltninger og i modsætning til Rådets indsigelser opretholdes, indtil institutionerne har gennemført de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 264, stk. 2, TEUF (dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 32).

148 Der henvises endvidere til præmis 101-113 ovenfor hvad angår sagsøgernes søgsmålsinteresse på trods af annullationen af den anfægtede forordning.

149 Følgelig tiltrædes påstanden om opretholdelse af virkningerne af den anfægtede forordning, for så vidt som den ikke blev annulleret ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372).

Sagsomkostninger

150 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Rådet har tabt sagen, bør det pålægges dette at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med sagsøgernes påstande.

151 Efter procesreglementets artikel 138, stk. 1, bærer medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Kommissionen bør derfor bære sine egne omkostninger.

152 Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 3, kan Retten træffe afgørelse om, at andre intervenienter end de i denne artikels stk. 1 og 2 nævnte skal bære deres egne omkostninger. Henset til omstændighederne i den foreliggende sag bør hver af parterne bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Ottende Udvidede Afdeling):

1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 af 26. juni 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres.

2) Den antidumpingtold, der er pålagt ved gennemførelsesforordning nr. 626/2012, opretholdes for så vidt angår Ninghai Organic Chemical Factorys produkter, indtil Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union har gennemført de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

3) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl og Comercial Química Sarasa, SL afholdte omkostninger.

4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

5) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd bærer sine egne omkostninger.

Collins Kancheva Bieliūnas

Barents Passer

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 3. maj 2018.

Underskrifter